

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Ο ζων Θεός είναι παρών στη ζωή των ανθρώπων όταν υπάρχει ανάγκη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Το απόγευμα της Τρίτης 26 Αυγούστου 2025, στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Σοφάδων τελέσθηκε με λαμπρότητα ο Εσπερινός προς τιμήν του αγίου και ενδόξου μάρτυρος Φανουρίου του νεοφανούς.

Της Ιεράς Ακολουθίας προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, με την ευκαιρία της εορτής του Ιερού Παρεκκλησίου που είναι αφιερωμένο στον Άγιο.

Η πνευματική προσλαλιά του Σεβασμιωτάτου, στο τέλος της Ακολουθίας, ανέδειξε τη σημασία της μνήμης του Αγίου Φανουρίου και τα πνευματικά διδάγματα που αντλούμε από τη ζωή και τη μαρτυρία του:

«Μας συγκαλεί όλους μας η μνήμη του νεοφανούς Μεγαλομάρτυρος Αγίου Φανουρίου, αδελφοί μου, απόψε και αύριο εις τους ναούς μας. Και βέβαια, θα πρέπει να τονίσουμε γύρω από την προσωπικότητά του και το γεγονός της παρουσίας του, αλλά και της αποδοχής του ιερού προσώπου του από εμάς όλους, δύο συγκεκριμένα γεγονότα, πράγματα τα οποία θα πρέπει λίγο να τα προσεγγίσουμε με πνευματική ωριμότητα και κατάρτιση εν Χριστώ.

Το πρώτον, που είναι το καθ' αυτό εκκλησιαστικό γεγονός, είναι ότι όταν χρειάζονταν η παρουσία, η ζώσα παρουσία, η επέμβαση του Θεού σε έναν τόπο συγκεκριμένο, σε μια ιστορική εποχή συγκεκριμένη, για λόγους συγκεκριμένους, τότε είχαμε όντως την παρουσία του Θεού. Και εννοώ στο τέλος του 14ου και στις αρχές του 15ου αιώνας, όπου μετά από τις ανασκαφικές εργασίες εις το κάστρο της Ρόδου, ευρέθηκε το ιερό εικόνισμα ενός αγνώστου μέχρι τότε Αγίου, σε μια εποχή που εκείνες οι περιοχές ήταν λατινοκρατούμενες, δηλαδή υπήρχε περίπτωση να αλλαξοπιστήσουν δια της βίας και να γίνουν Λατίνοι, Ρωμαιοκαθολικοί δηλαδή, εξαιτίας και των δύσκολων πολεμικών συρράξεων σε όλην αυτήν την κάτω πλευρά

του Αιγαίου, με τα λίγα νησιά τα πιο πάνω από την Ρόδο, την Ρόδο και την Κρήτη.

Τότε λοιπόν, οι άνθρωποι είχαν ανάγκη μιας παρουσίας, μιας επεμβάσεως, μιας επιβεβαιώσεως ότι ο Θεός είναι ζων και παρών εις τη ζωή τους και θα πρέπει να μάθουν να συνεχίσουν να αγωνίζονται, γιατί έχουν την θεϊκή δύναμη και την θεϊκή παρουσία στη ζωή τους.

Γι' αυτό και βρέθηκε αυτό το ιερό εικόνισμα. Εκείνη την ώρα, τη συγκεκριμένη ιστορική στιγμή, στον συγκεκριμένο τόπο, για να ενδυναμώσει την πίστη των χριστιανών ορθοδόξων των περιοχών εκείνων, ώστε να ενδυναμωθούν και να στερεωθούν στην πίστη τους· να μην αλλαξοπιστήσουν, αλλά και παράλληλα να μην υποκύψουν εις τον δουλικό δεσμό και να συνεχίσουν τους αγώνες τους για την απελευθέρωσή τους.

Αυτή λοιπόν είναι, εν πολλή συντομία, η παρουσία, η νεοφανής παρουσία στα τέλη, όπως είπαμε, του 14ου και στις αρχές του 15ου αιώνας, του ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Φανουρίου του Θαυματουργού, του οποίου η ζωή δεν διαφέρει

πολύ από τη ζωή του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Αυτό κρατάμε λοιπόν· ότι ο ζων Θεός είναι παρών στη ζωή των ανθρώπων όταν υπάρχει η ανάγκη, όταν υπάρχει η ανάγκη της παρουσίας Του, της δυναμικής Του επεμβάσεως, για να μπορέσουν να σωθούν οι ορθόδοξοι πληθυσμοί των Δωδεκανήσων και της Κρήτης. Αυτό λοιπόν το κρατάμε ως δεδομένο της θεϊκής παρουσίας και όταν ο άνθρωπος βιώνει την παρουσία του Θεού εις τη ζωή του, πάντοτε έρχεται η Θεία επέμβασις.

Το δεύτερο γεγονός είναι όπως έχει εξελιχθεί στη ζωή μας. Όπου πολλές φορές ο Άγιος και οι φανουρόπιτες που φτιάχνουν προς τιμήν του, γίνονται ειδωλολατρικό γεγονός· ξεφεύγει από τα όρια της πνευματικότητας και της κατά Χριστόν σχέσεως με τους Αγίους και την κατά Χριστόν ζωή και τότε έχουμε έκπτωση του γεγονότος, του θαύματος.

Και αυτό είναι κάτι το οποίο θα πρέπει να μας δημιουργεί σκέψη στη ζωή μας. Και βέβαια, αυτό ξέρετε, γίνεται πολλές φορές γιατί ο άνθρωπος δεν ζει κατά Χριστόν, δεν ζει πνευματική ζωή. Και μάλιστα έχει αντικαταστήσει μια

λανθάνουσα κατάσταση της πνευματικής ζωής μέσα στην καθημερινότητά του με την φιληδονία, με την φιλοδοξία, με το να εξουσιάζει τα πάντα και τους πάντες· και να δημιουργεί πολλές φορές τραύματα μέσα στην καρδιά του, μέσα στο είναι του, μέσα στη ζωή του, αλλά και μέσα στη ζωή και στη σχέση του με τους άλλους.

Ο Άγιος λοιπόν, ο Άγιος Θεός, οι Άγιοί Του είναι κάτι διαφορετικό από αυτό που θέλουμε εμείς να κάνουμε και να ζούμε στη ζωή μας. Γι' αυτό και έρχονται πολλές φορές δυναμικά να μας πουν ότι, μέσα από τις ανθρώπινες ιδιοτέλειες, η παρουσία του Θεού είναι ζώσα και κατευθύνει τα πράγματα, βάζει όρια και βάζει και δρόμο· πορεία για να ζούμε εν Χριστώ.

Εύχομαι λοιπόν σε όλους σας, ο Άγιος Μεγαλομάρτυς Φανούριος και με τη ζώσα παρουσία του, ώστε να ενεργοποιεί μέσα μας την πίστη στον Ιησού Χριστό. Αλλά και με αυτήν την υπολανθάνουσα κατάσταση να τη διορθώνει στη ζωή μας και στη σκέψη μας και να μας οδηγεί στην κατά Χριστόν ζωή και σωτηρία.

Χρόνια πολλά και ευλογημένα σε όλους».

